

***Fucking nice.* Engelske lån i Ex on the Beach**

Margrethe Heidemann Andersen
Dansk Sprognævn

I den offentlige debat støder man med jævne mellemrum på udsagn om at unge bander for meget, og at deres sprog er fyldt med engelske låneord. Disse holdninger tog Kommagasinet fat på i en artikel fra august 2017, hvor man bl.a. kunne læse følgende udsagn om de unges sprog:

OMG det er LOL, hverdagssnak for nogle og volapyk for andre. Unge blander skrift- og talesprog, engelsk med dansk, opfinder slang og taler, så det skurrer i ældre ører. De er flittige brugere af fuck og tøver ikke med at tage de værste ord og vendinger i brug (<https://kommagasinet.dk/omg-det-er-sygt-at-tale-dansk/>).

I en artikel på dr.dk kunne man d. 1.11.2020 læse at bandeordet *fuck* er blevet så populært blandt unge under 25 at det stort set har fortrængt alle danske bandeord (<https://www.dr.dk/nyheder/kultur/glem-alt-om-fanden-sgu-og-satan-fuck-har-erstattet-stort-set-alle-de-gamle-danske>) – eller med andre ord: Engelsk vinder indpas i de unges sprog. Men passer det at unge blander engelsk med dansk, at de er flittige brugere af bandeordet *fuck*, og at de stort set ikke bruger danske bandeord længere? Det ved vi faktisk ikke ret meget om, for der mangler nye undersøgelser af den generelle brug af engelske lån blandt unge og mere specifikt af unges brug af engelske bandeord. Den hidtil største danske undersøgelse af unge danskeres talesprog er Marianne Rathjes 10 år gamle ph.d.-afhandling (Rathje 2010), der bl.a. omhandler brugen af engelske lån i 3 generationer. Denne

undersøgelse viste at unge brugte lidt flere engelske lån end ældre generationer, men at der stadigvæk var tale om en ret begrænset mængde lån, nemlig 1,2 % (Rathje 2010:163 f.). Undersøgelsen viste også at bandeordet *fuck* på daværende tidspunkt ikke var så udbredt i de unges sprog at det kunne komme ind på en top-3 over de mest brugte bandeord (Rathje 2010:152), men noget kunne altså tyde på at dette bandeord er blevet mere frekvent i dansk siden da. Formålet med artiklen her er derfor at undersøge dels hvor frekvent bandeordet *fuck* er i dag i unges talesprog, dels hvor mange engelske lån unge generelt bruger for derved at kunne kaste nyt lys over unge danskeres brug af engelske lån i talesproget.

Artiklen er struktureret således at det første afsnit omhandler de fordele og ulemper der er ved at benytte Ex on the Beach (og andre realityserier) som kilde til undersøgelser af talesprog. I de næste afsnit beskrives den metode der er anvendt til artiklen her, og de overordnede resultater præsenteres, både med hensyn til fraser og flerordsforbindelser og med hensyn til enkeltord. Herefter skifter artiklen fokus fra det overordnede niveau til et mere detaljeret niveau der dels omhandler unges brug af bandeordene *fuck* og *fucking* nu og tidligere og de unges brug af *fucking* i Ex on the Beach. Artiklen afrundes med en konklusion der peger på at unge formentlig bruger lidt flere engelske lån i dag end tidligere, men at det især er bandeord som *fucking* og *fuck* der præger deres sprog.

Ex on the Beach

Det er klart at en undersøgelse af hvordan unge taler, ideelt set indebærer at alle områder af talesproget undersøges, fx i forhold til formelt og uformelt sprog og i forhold til forskellige sociale kontekster. Det har imidlertid ikke været muligt inden for rammerne af artiklen her, og jeg har derfor koncentreret mig om unges uformelle talesprog sådan som det kommer til udtryk i det populære realityprogram Ex on the Beach. I dette program anbringes en gruppe unge mennesker af begge køn, alle i starten eller midten af tyverne, i et feriehus på en eksotisk destination hvor de skal bo sammen. De unge filmes 24 timer i døgnet fra det øjeblik de sætter deres fod i feriehuset, og til de forlader det igen. Undervejs dukker forskellige ekskæresten op på stranden (deraf

navnet på programmet), hvilket som regel medfører at nogle af de deltagere der allerede er i huset, må forlade programmet. *Ex on the Beach* havde dansk premiere i august 2018 og har fået så stor succes at 5. sæson allerede er på trapperne.

At det netop er *Ex on the Beach* der undersøges her, skyldes først og fremmest at det sprog genren afspejler, er ”almindelige menneskers” afslappede hverdagsprog i en social kontekst, samlet i en form der både er let tilgængelig og tilstrækkelig stor til kvantitative analyser. Det gør reality-tv til et nyttigt værktøj, fx når man ønsker at undersøge brugen af engelske lån (jf. Zenner et al. 2015:334). Samtidig må man dog også forholde sig til i hvilken udstrækning der er tale om *naturligt* talesprog. Programmerne er jo skabt på baggrund af planlagte tv-produktioner hvor bestemte deltagere (der er udvalgt efter nogle principper som offentligheden ikke rigtig kender) placeres i et særligt miljø og følges af et kamerahold døgnet rundt. Det er alt andet lige en situation der ikke føles naturlig for særligt mange, og dertil kommer at de mange timers tv-optagelser efterfølgende bliver klippet sammen til udsendelser af ca. 1 times varighed, formentlig således at de mere dramatiske optagelser (hvor deltagerne fx skændes) fylder mere end de optagelser hvor der er knap så meget dramatik. Vi ved som seere ikke hvor meget der er blevet klippet i de optagelser vi ser (jf. Zenner et al. 2015:335), og det medfører at vi måske ikke får den fulde sandhed om hvordan de unge taler sammen. Ikke desto mindre har reality-tv relativt længe været genstand for flere undersøgelser af talesproget, også i forhold til brugen af engelske bandeord (Zenner et al. 2015; Van Hofwegen & Hindriks 2014; Fjeld & Kristiansen, upubliceret), hvilket betyder at undersøgelsen af talesproget i *Ex on the Beach* kan betragtes som et bidrag til den allerede eksisterende forskning på området.

Fremgangsmåde og resultater

Hele sæson 1 af *Ex on the Beach* er blevet transskriberet af studentermedhjælpere i Dansk Sprognævn. Antallet af engelske lån er derefter blevet opmærket af mig og indlagt i en særskilt excelfil. Engelske lån er her defineret som moderne engelske lån, det vil sige at alle lånene ifølge ordbøgerne er registreret første gang efter 1945.

Derudover er der tale om direkte lån (dvs. lån der er indlånt direkte fra engelsk og i større eller mindre grad har bevaret deres ortografiske, morfologiske og fonologiske særpræg, fx *computer*), pseudolån (fx *babylift*, der jo ser engelsk ud, men er dannet herhjemme af engelske bestanddele. Den engelske betegnelse er *carry-cot*) og hybrider (fx *hårshampoo*, der er dannet af et dansk og et engelsk ord; se også Heidemann Andersen 2019a:16 for en beskrivelse af de forskellige låntyper). Dermed bliver resultaterne sammenlignelige med andre undersøgelser af frekvensen af engelske lån i dansk, først og fremmest det store nordiske forskningsprojekt *Moderne Importord i Norden* (Selback & Sandøy 2007) og efterfølgende studier (Heidemann Andersen & Jarvad 2019; Heidemann Andersen 2020). Af hensyn til sammenligneligheden med disse tidligere undersøgelser er fraser (fx *What the fuck* og *back to the old cold one*) og navne (fx *Miss Mauritius* og *Kannyman*) m.m. ikke medregnet i frekvensoptællingerne. Der er ikke mange eksempler på at engelske navne bliver brugt i dataene, bortset fra en (muligvis engelsk) tendens til at forkorte navne som *Caroline* til *Caro* og *Kevin* til *Kev*, og derfor vil navnestoffet ikke blive yderligere beskrevet. Til gengæld er der en del eksempler på at der bruges engelske fraser, og de vil derfor blive beskrevet mere indgående i det næste afsnit.

Det samlede materiale består af i alt 151.000 ord, og blandt dem er der 2833 engelske lån, fraregnet navne og fraser. Disse tal er oplistet i den nedenstående tabel, hvor man også kan se antallet af leksemer (altså de ord de enkelte forekomster repræsenterer, fx *computer* for *computeren* og *computere*) og låneordsprocenten.

Antal løbende ord	151.000
Antal låneord	2833
Antal leksemer	624
Låneordsprocent	1,9 %

Tabel 1. Engelske lån fordelt på låneord og leksemer i *Ex on the Beach*

Som det fremgår af tabel 1, er der 1,9 % engelske lån i *Ex on the Beach*. Marianne Rathje kom som nævnt i indledningen i sin optælling

af engelske lån blandt unge frem til at der her var 1,2 % engelske lån.¹ Det skal nævnes at Rathje definerer engelske lån som direkte lån der er kommet ind i dansk efter 1850, hvilket bl.a. betyder at udråbsordet *okay* medtages. Det gør det ikke i undersøgelsen her, da det er indlånt før 1945. Da *okay* er et meget frekvent ord (faktisk det mest frekvente engelske lån i Rathjes undersøgelse, 2010:164 f.), er de to undersøgelser altså ikke direkte sammenlignelige. Samtidig skal man dog hæfte sig ved at selvom undersøgelsen her er mere restriktiv i sit design end Rathjes undersøgelse, er procenten stadigvæk højere (1,9 % mod 1,2 % hos Rathje), og denne forskel er statistisk signifikant (Fishers eksakte test med en p-værdi på under 0,01). Dermed er der altså en større andel engelske lån i de unges sprog sådan som det høres i *Ex on the Beach*, end i tidligere undersøgelser af unges sprog.

Hvilke fraser og flerordsforbindelser bruger de unge?

Fraser og flerordsforbindelser er vigtige elementer når brugen af engelske lån skal undersøges (se fx Sharp 2001 og Heidemann Andersen 2019b), men det er ofte vanskeligt at skelne mellem indlån af fraser og flerordsforbindelser og egentlige kodeskift (jf. fx Larsen 1994:22; Gottlieb 2019:254). I artiklen her defineres fraser som hele udtryk (fx *are you ready?*) såvel som dele af hele udtryk (fx *det er once in a lifetime*), mens faste flerordsforbindelser defineres som substantivforbindelser der ikke kan skrives i ét ord på dansk, fx *day one* og *bad standing* (se Selback & Sandøy 2007:20 for en lignende definition). Begge dele betragtes altså som indlån, og det betyder at jeg her ser bort fra egentlige kodeskift. Dermed er jeg på linje med Zenner et al. som i en undersøgelse af mængden af engelske lån i hollandsk reality-tv skriver at ”insertions containing more than one word are typically highly fixed expressions, borrowed as a chunk from English into Dutch” (Zenner et al. 2015:336).

De unge i *Ex on the Beach* bruger i alt 157 forskellige fraser og 21 forskellige substantivforbindelser. Den mest almindelige frase er *what the fuck*, der bliver brugt 21 gange. Denne frase bruges som et udråb på samme måde som *hvad fanden*, der dog er meget hyppigere med

¹ Heller ikke i denne undersøgelse medregnes fraser.

hele 83 eksempler i materialet. Dermed bekræftes det altså at engelske bandeord og udtryk ikke har erstattet danske bandeord og udråb, men i stedet kan betragtes som et supplement til det eksisterende ”bandordsordforråd”. Udråbet *oh my god* bliver brugt 7 gange i alt. Resten af fraserne og substantivforbindelserne bliver primært brugt 1 til 2 gange, og der er dermed ret stor diversitet i de fraser og substantivforbindelser som de unge bruger i *Ex on the Beach*.

I materialet står fraserne enten forrest i en sætning (*Boys back off mand, hun er min hende der* og *Come to daddy, far er kysseklar*), som enkeltstående replikker, fx *Are you ready?* og *See me rolling!*, eller sidst i en sætning (*Jeg ved sgu ikke, jeg er scarred for life*). Dermed er der altså ikke tale om at de unge i *Ex on the Beach* starter en sætning på dansk, skifter til en hel frase på engelsk og slutter sætningen på dansk. Dette mønster ser man derimod med substantivforbindelserne der ofte står midt inde i en sætning, fx *Enten så bliver de best buddies eller også så bliver de bare truede af at se Mads og Caroline hun er sgu i bad standing hos mig lige nu*). Dermed er der altså tilsyneladende forskel på hvornår man bruger fraser, og hvornår man bruger substantivforbindelser. Materialet er for spinkelt til egentlige undersøgelser af dette fænomen, men det er et oplagt område for yderligere forskning i brugen af engelsk i dansk.

Hvilke ord bruger de unge?

Tabel 1 viser også at de 2833 engelske lån er fordelt på 624 leksemer. Det tyder på at de unge ofte bruger det samme lån flere gange – eller at der er enkelte ord som de unge bruger rigtig meget. Hvilke lån de unge især bruger, fremgår af den nedenstående tabel:

Ord	Antal forekomster
<i>Fucking</i>	706
<i>Fuck</i>	380
<i>Date</i>	229
<i>Tablet</i>	113
<i>Nice</i>	75

<i>Pool</i>	36
<i>What</i>	34
<i>Shit</i>	29
<i>Score</i>	27
<i>Dj</i>	20

Tabel 2. De hyppigste engelske lån i *Ex on the Beach*

Det der kendetegner unges sprog, er bl.a. at de bruger mange bandeord, og at det ofte er de samme ord der bruges igen og igen (Stenström et al. 2002). Begge udsagn gælder også for resultaterne her hvor det mest frekvente ord, nemlig bandeordet *fucking*, bruges næsten dobbelt så mange gange som det næste ord på listen, dvs. bandeordet *fuck*. Dermed er de mest frekvente engelske lån blandt de unge deltagere i *Ex on the Beach* altså bandeord, og af dem er *fucking* så udbredt at det alene udgør hele 25 % af samtlige eksempler på engelske lån. I McEnery & Xiaos undersøgelse af brugen af bandeord i britisk engelsk konkluderes det (2004:236) at *fucking* bruges langt hyppigere i talesprog end i skriftsprog, og Stenström et al. (2002) konkluderer at det mest frekvente bandeord blandt engelske unge i 2002 var *fucking*. Dermed ligner de unges talesprog i *Ex on the Beach* altså det talesprog man tidligere kunne finde blandt britiske unge.

Unge bandeord før og nu

Undersøgelser viser at unge for knap 20 år siden først og fremmest brugte bandeordet *sgu*, efterfulgt af *skide-ikke en skid* og *fandeme/hvad fanden*. Det fremgår af tabel 3, hvor de mest frekvente bandeord i *Ex on the Beach* også er oplyst.

Rathje 2010 (data fra 2002/2003)	Heidemann Andersen 2021 (data fra 2018)
Sgu	Fucking (706)
Skide-/ikke en skid	Sgu (566)
Fandeme/hvad el hvordan fanden	Fuck (380)

Tabel 3. De hyppigste bandeord blandt unge i 2005 og 2020

Også i Rathjes undersøgelse figurerede engelske bandeord som *shit*, *fuck* og *fucked up* i de unges sprog, men altså ikke så ofte at de kunne komme ind på en top-3. Det kunne umiddelbart tyde på at engelske bandeord som *fuck* først for alvor er blevet almindelige i unges sprog i nyere tid, altså inden for de sidste 10-15 år. Det skal dog nævnes at Rathjes data stammer fra arrangerede møder mellem unge der ikke kender hinanden, på en cafe i København. Hendes data er fra 2002 og 2003 og er sammenlignelige med en undersøgelse fra 2007 om unges brug af direkte lån fra engelsk (Heidemann Andersen 2007). I denne undersøgelse bliver en gruppe unge gymnasieelever der kender hinanden, sat til at spille et brætspil mens de snakker sammen. Optagelserne er fra 2002, og de viser at det mest frekvente engelske lån blandt de unge er *okay*, efterfulgt af *fuck*. Også *fucking* hører til blandt de mere frekvente engelske lån i de unges samtaler i denne undersøgelse, og dermed er der altså tegn på at de unge faktisk var ret flittige brugere af *fuck* og *fucking* i starten af nullerne, men at de primært brugte disse bandeord i samtaler med kendte deltagere. I de mellemliggende år (frem til 2018 hvor Ex on the Beach bliver optaget), er *fuck* og *fucking* tilsyneladende blevet mere frekvente i de unges sprog (i hvert fald i Ex on the Beach) og hører altså i dag til blandt de mest brugte bandeord blandt danske unge.

I Ex on the Beach er det som vist *fucking* der ligger på en klar førsteplads når det gælder bandeord, efterfulgt af *sgu* og *fuck*. *Fand(e)-me, hvad fanden og hvordan fanden* ligger på en 4.-plads med i alt 254 forekomster. Det er altså ikke sådan at de unge slet ikke bruger gamle danske bandeord mere, sådan som det ellers fremstilles i artiklen på dr.dk. Både *sgu* og *fandeme/hvad fanden* er relativt frekvente i de unges sprog, men det er rigtigt at engelske bandeord har fået fodfæste blandt de unge og i dag tilsyneladende er mere frekvente end tidligere. Flere nyere undersøgelser af brugen af engelske bandeord i forskellige europæiske sprog viser således at især *fuck* og *shit* hører til blandt de mest frekvente bandeord (Zenner et al. 2015, Van Hofwegen & Hindriks 2014; Fjeld & Kristiansen, upubliceret), og *fuck* udnævnes ligefrem til det formentlig mest udbredte bandeord i verden (Fjeld et al. 2019).

Brugen af *fucking* i *Ex on the Beach*

Som det fremgår af ovenstående tabel, bliver *fucking* brugt rigtig mange gange i *Ex on the Beach*. Det sker ofte i den samme ytring eller i den samme meningsudveksling, som i eksemplet her hvor Stine er vred på ekskæresten Morten:

Morten, du har givet udtryk for, at jeg var noget specielt for dig. Du vil ikke en fucking skid Morten. Det eneste du vil, det er at jeg er et fucking hul! Og ved du hvad? Jeg føler mig fucking trådt på, Morten. Du har brugt mig som en eller anden [sic] fucking lille legetøj. Ligesom hjemme i Kolding! Som en af dine klamme, fucking ludere!

I det ovenstående eksempel bliver *fucking* brugt som adjektiv (*klamme, fucking ludere*), som adverbium (*fucking lille*) og som bandeord (*jeg føler mig fucking trådt på*). Andre eksempler fra dataene viser at *fucking* også kan splitte ord og fraser, fx *Emma er spejl-fucking-blank* og *så sidder jeg i fucking saksen*. Det forstenævnte ord (*spejl-fucking-blank*) er et eksempel på det man på engelsk kalder ”expletive infixing”, altså det at man sætter et såkaldt infiks inde i et ord for at forstærke betydningen af det, fx *fan-fucking-tastic*. Der findes ikke andre eksempler fra *Ex on the Beach* end det ene der er nævnt her, men orddannelsen er velkendt i dansk og er beskrevet i Nørby Jensen 2005 med eksempler som *fan-fucking-tastisk*, *geni-fucking-alt* og *u-fucking-bærligt*. Ifølge Nørby Jensen kunne man i 2005 kun finde danske skriftsprogseksempler på orddannelsen (selvom den formentlig stammer fra det talte sprog, jf. Nevalainen 2015), men den har altså tilsyneladende i dag bredt sig til talesproget, i hvert fald hos unge.

Fucking kan som bandeord også optræde efter en nægtelse, fx *det sker ikke fucking det her* og *jeg er ikke fucking et objekt* hvor andre bandeord ville komme før nægtelsen, fx *det sker fandme ikke det her* og *jeg er fandme ikke et objekt*. På samme måde som udbredelsen af *fuck* bl.a. forklares med dets lingvistiske alsidighed (Fjeld & Kristiansen, upubliceret), hænger udbredelsen af *fucking* formentlig også sammen med at det kan optræde stort set overalt i en sætning (og altså også inde i et ord) og dermed på en nem måde forstærke ethvert udsagn.

Hvem bruger engelske bandeord?

Der er i alt 9 deltagere i det første afsnit af Ex on the Beach. De 9 deltagere grupperer sig relativt hurtigt således at 6 af dem (Caroline, Emma, Sidsel, Morten, Mathias og Kevin) udnævner sig selv til ”konger” og ”dronninger”, og tilsammen udgør de en enhed de kalder ”holdet”. Deltagerne danner i løbet af programmet relativt faste par (Morten og Sidsel, Kevin og Emma, Mathias og Caroline), ligesom der knyttes flere venskaber, stærkest mellem Morten og Mathias.

Flertallet af deltagere i Ex on the Beach har et seksuelt forhold til en eller flere af de andre deltagere, og det er især Morten, der betegnes som gruppens alfahan, der er eftertragtet. Det giver ham en vis magt fordi flere af pigerne allerede fra første afsnit konkurrerer om at få hans opmærksomhed. Denne magt udmønter sig i en ret dominerende og aggressiv adfærd hvor han bl.a. ikke er sen til at skubbe de mandlige deltagere væk der truer hans position.

Mortens adfærd er tilsyneladende den der sætter standarden for hvordan man skal opføre sig hvis man vil være en del af ”holdet”. Stine, der er Mortens ekskæreste og egentlig har til hensigt at vinde ham tilbage, konfronteres således i afsnit 6 med at hun har været sammen med deltageren Kasper og siger om det:

Jeg fortryder det fordi jeg følte at som den første eks der kom ind der følte jeg at jeg ligesom skulle bevise noget for jer at jeg ikke var den kedelige type der sad henne i hjørnet. Så hellere være den vilde pige end at være den fucking kedelige type. Så jeg gjorde det her for at blive accepteret af alle jer.

Sofie og Claes er ikke en del af ”holdet”, og især Claes er upopulær hos de selvudnævnte konger Morten og Mathias. De omtaler Claes som en ”hofnar”, som ”en del af pøblen”, som en ”fucking slange”, og de er med Sidsels ord ”rigtig ulækre imod Claes”. Sofie er ikke upopulær på samme måde som Claes, men hun er mere stille og tilbageholdende end ”holdet” og siger om sig selv at hun ikke søger konflikter. Hverken Claes eller Sofie har et seksuelt forhold til nogen af de andre deltagere i løbet af programmet.

En undersøgelse af hvilke engelske lån der er de mest frekvente hos de 9 deltagere, viser et interessant mønster, sådan som det fremgår af tabel 4:

Deltager	1.-plads	2.-plads	3.-plads	Kommentar
Morten	Fucking	Fuck	Date	”Alfahan”; ven med Mathias, kæreste med Sidsel
Mathias	Fucking	Fuck	Date	Ven med Morten, kæreste med Caroline
Kevin	Fucking	Fuck	Fucked up	Kæreste med Emma
Sidsel	Fucking	Fuck	Date	Kæreste med Morten
Caroline	Fucking	Fuck	Date	Kæreste med Mathias
Emma	Fucking	Fuck	Date	Kæreste med Kevin
Stine	Fucking	Fuck	Date	Mortens ekskæreste
Sofie	Date	Cool	Shit	
Claes	Date	Fuck	DJ	Mobbes af Morten og Mathias

Tabel 4: De mest frekvente engelske lån blandt 9 deltagere i *Ex on the Beach*

Som det ses, bruger hele ”holdet” og Mortens ekskæreste Stine alle de samme engelske lån i samme rangorden, nemlig bandeordene *fucking* og *fuck* efterfulgt af substantivet *date*. Kevin bruger dog som den eneste *fucked up* i stedet for *date*. Det fremgår også at Sofies og Claes’ top-3 adskiller sig fra de øvrige deltageres: Det eneste lighedspunkt mellem Claes’ top-3 og ”holdets” top-3 er at de alle har bandeordet *fuck* på 2.-pladsen. Sofies top-3 har ingen lighedspunkter med ”holdets”.

Det er velkendt at brugen af bandeord forstærker tilhørsforholdet til en gruppe, og at jo stærkere samhørighed man har som gruppe, jo flere bandeord bruger man (Ljung 1984:14; Stapleton 2003:28 ff.). Det er oplagt at tolke brugen af engelske bandeord, især *fucking*, som en måde

hvorpå ”holdet” – og dem der gerne vil være en del af det – skaber samhørighed. Denne samhørighed udgøres bl.a. af en adfærd hvor der festes igennem, hvor man er meget eksplicit omkring sin seksualitet, og hvor man ikke er bange for konflikter og konfrontationer (og nogle gange ligefrem opsøger dem). Denne adfærd tydeliggøres ved hjælp af et til tider ret groft sprog hvor især bandeordet *fucking* fylder meget. Vil man være en del af ”holdet”, skal man kunne udvise den samme adfærd, både i forhold til fester og sex og i forhold til sprogbrugen. Det ses bl.a. gennem det ovenfor citerede udsagn som Stine kommer med, et udsagn hvor hun forklarer at hun har haft et seksuelt forhold til deltageren Kasper for at blive accepteret af de andre deltagere. Claes og Sofie er ikke en del af ”holdet”, og det ses bl.a. ved at de hverken har den samme eksplicitte seksualitet som de andre eller den samme sprogbrug.

Konklusion

Artiklen her har vist at unge danskere der deltager i Ex on the Beach, bruger knap 2 % engelske lån. Det er et tal der er højere end såvel tilsvarende undersøgelser for avissprog og ugeblade (Heidemann Andersen 2020), hvor der er mellem 0,4 % og 1 % engelske lån, som tidligere undersøgelser af mængden af engelske lån blandt unge (Rathje 2010), hvor der er 1,2 % engelske lån. Unge bruger altså tilsyneladende flere engelske lån i dag end tidligere, men det skal understreges at der stadigvæk er tale om et relativt lavt tal, ikke mindst når man sammenligner med de optællinger der viser at der er op til 16-17 % tyske lån i dansk (Mikkelsen 2008). Ikke desto mindre er der alligevel ganske mange der mener at unge bruger for mange engelske lån, og at de ”blander dansk og engelsk”, hvilket kan hænge sammen med flere ting. For det første virker engelske lån afstikkende i forhold til det omgivende ordforråd, og derfor lægger man mærke til dem (Sharp 2001:188). Hvor de tyske lån som hovedregel er blevet tilpasset dansk ortografisk, morfologisk og fonologisk, har de engelske lån som hovedregel beholdt deres engelske struktur (jf. Jarvad 2019; Heidemann Andersen 2020), hvorved de altså skiller sig ud. For det andet bruger de unge som vist i undersøgelsen her relativt mange engelske bandeord, især *fucking*. Bandeord berører tabuer i den

kultur sproget bruges i, og virker derfor ofte provokerende (Rathje 2010:138 f.). Den frekvente brug af *fucking* og *fuck* (foruden alle de andre beslægtede ord og fraser, fx *fucke af*, *fuck off* og *fuck dig*) kan dermed fange folks opmærksomhed og give en opfattelse af at unge både bander meget (og gerne på engelsk) og bruger flere engelske lån end de reelt gør. Derudover kan det at de unge bruger relativt mange engelske fraser og udtryk, og til tider endda bruger hele sætninger på engelsk, påvirke vores opfattelse af hvor meget engelsk de unge bruger, igen fordi disse fraser og sætninger skiller sig ud fra det omgivende ordforråd.

I artiklen er det også blevet vist at brugen af engelske bandeord, især *fucking*, er en del af et gruppesprog hvor det at bande meget kædes sammen med en kultur hvor det er kutyme at feste og have mange seksuelle partnere. Dermed er det ikke sagt at der ikke også er andre typer unge der bruger *fucking* som en del af deres talte hverdagssprog, men det er muligt at den meget *frekvente* brug af især *fucking* kan kædes sammen med en bestemt type adfærd. Om det er tilfældet, må yderligere undersøgelser af unges talesprog klarlægge.

Litteratur

- Fjeld, Ruth Vatvedt & Kristiansen, Elsa (Upubliceret) *Use of the word fuck as accommodation strategy in the Norwegian Big Brother-reality show*.
- Fjeld, Ruth Vatvedt et al. (2019) The worldwide use and meaning of the f-word. *Intercultural Pragmatics* 16(1). De Gruyter Mouton:85-111.
- Gottlieb, Henrik (2019) Danske anglicismer i GLAD-projektet. Margrethe Heidemann Andersen & Pia Jarvad (red.). *Yes, det er coolt. Moderne Importord i Dansk*. Sprognævnets konferenciserie bd. 6, Dansk Sprognævn:249-269.
- Heidemann Andersen, Margrethe (2007) ”Come on let’s play some matador! En undersøgelse af kodeveksling hos unge. Margrethe Heidemann Andersen et al. (red.). *Ved lejlighed*. Festskrift til Niels Davidsen-Nielsen i anledning af 70-års-dagen. Dansk Sprognævns skrifter 39:51-61.
- Heidemann Andersen, Margrethe & Pia Jarvad (red.) (2019) *Yes, det er coolt. Moderne Importord i Dansk*. Sprognævnets konferenciserie, bd 6. Dansk Sprognævn.

- Heidemann Andersen, Margrethe (2019a) Hvad er moderne importord? Om de metodiske og teoretiske overvejelser bag excerperingen af moderne importord. Margrethe Heidemann Andersen & Pia Jarvad (red.) (2019) *Yes, det er coolt. Moderne Importord i Dansk*. Sprognævnets konferenciserie, bd. 6. Dansk Sprognævn:15-29.
- Heidemann Andersen, Margrethe (2019b) Moderne importord i danske aviser. Margrethe Heidemann Andersen & Pia Jarvad (red.) (2019) *Yes, det er coolt. Moderne Importord i Dansk*. Sprognævnets konferenciserie, bind 6. Dansk Sprognævn:33-61.
- Heidemann Andersen, Margrethe (2020) Engelske lån i dansk: Nice to have eller need to have? *NyS – Nydanske Sprogstudier* 58:9-37.
- Jarvad, Pia (2019) Tilpasning af moderne importord til dansk. Margrethe Heidemann Andersen & Pia Jarvad (red.) (2019) *Yes, det er coolt. Moderne Importord i Dansk*. Sprognævnets konferenciserie, bind 6. Dansk Sprognævn:273-296.
- Larsen, Fritz (1994) More than loan-words: English influence on Danish. *RASK. Internationalt tidsskrift for Sprog og Kommunikation* 1:21-46.
- Ljung, Magnus (1984) *Om svordomar i svenskan, engelskan och arton andra språk*. Akademilitteratur. Stockholm.
- McEnery, Anthony og Zhonghua Xiao (2004) Swearing in modern British English: the case of *fuck* in the BNC. *Language & Literature* 13, 3:235-268.
- Mikkelsen, Morten (2008) *Tysk i dansk: Hovedleverandør til det danske sprog*. Kristeligt Dagblad 21.11. 2008. <http://www.tysklaerer.dk/artikelarkiv/artikler/20081121krd3.pdf>.
- Nevalainen, Minna (2015) *Expletive Infixation in Movie Scripts from the 1980s to Present Day and the Build of the Corpus of Movie Scripts*. University of Tampere. https://www.academia.edu/36042962/Expletive_Infixation_in_Movie_Scripts_from_the_1980s_to_Present_Day_and_the_Build_of_the_Corpus_of_Movie_Scripts
- Nørby Jensen, Jørgen (2005). Fanfuckingtastisk. *Mål & Mæle* 1. årg. 28:25-26.
- Rathje, Marianne (2010) *Generationssprog*. Dansk Sprognævns skrifter 43.
- Selback, Bente & Helge Sandøy (2007) Avissspråk og importord. Bente Selback & Helge Sandøy (red.). *Fire dagar i nordiske aviser. Ei jamføring av påvernaden i ordforrådet i sju språksamfunn* (Moderne Importord i Språka i Norden, bind 3). Oslo: Novus Forlag:9-24.
- Sharp, Harriet (2001) *English in spoken Swedish. A Corpus Study of Two Discourse Domains*. Stockholm: Almqvist & Wikell International.

- Stapleton, Karyn (2003) Gender and Swearing: A Community Practice. *Women and Language* 26 (2):22-33.
- Stenström, Anna-Britta et al. (2002) *Trends in teenage talk: Corpus compilation, analysis and findings*. Studies in Corpus Linguistics. John Benjamins Publishing Company Amsterdam/Philadelphia.
- Van Hofwegen, Rosalie & Inge Hindriks (2014) “*Godverdomme, ik zie een haai!*”: *A Diachronic Research on Swearing Habits in a Dutch Reality TV Show*. https://www.academia.edu/11566754/_Godverdomme_ik_zie_een_haai_A_Diachronic_Research_on_Swearing_
- Zenner, Eline et al. (2015) A sociolinguistic analysis of borrowing in weak contact situations: English loanwords and phrases in expressive utterances in a Dutch reality TV show. *International Journal of Bilingualism*, vol 19(3):333-346.

Andre kilder:

<https://kommagasinet.dk/omg-det-er-sygt-at-tale-dansk/>.

<https://www.dr.dk/nyheder/kultur/glem-alt-om-fanden-sgu-og-satan-fuck-har-erstattet-stort-set-alle-de-gamle-danske>.